

บทที่ 5

การวิเคราะห์ผลกระทบความเสียหายที่เกิดขึ้นเนื่องจากการสูญเสียโอกาสในการ ทำกำไร

ส่วนประกอบสำคัญส่วนหนึ่งในการเรียกชดเชย คือการวิเคราะห์ผลกระทบด้านค่าชดเชยความเสียหาย ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ฝ่ายผู้ว่าจ้างทราบถึงรายละเอียดของค่าเสียหายที่เกิดขึ้นเนื่องจากการเปลี่ยนแปลง โดยค่าชดเชยความเสียหายเป็นเงินที่ชดเชยให้แก่ผู้เรียกชดเชยสำหรับความสูญเสียหรือต้นทุนที่เพิ่มขึ้นที่เป็นผลมาจากการละเมิดสัญญาของอีกฝ่าย ซึ่งเป็นการชดเชยเพื่อให้ผู้เสียหายคงไว้ซึ่งสภาพทางเศรษฐกิจก่อนมีความเสียหายเกิดขึ้น ในบทนี้จะกล่าวถึงแนวคิดในการวิเคราะห์ผลกระทบความเสียหายที่เกิดขึ้น ซึ่งประกอบด้วย การวิเคราะห์ความเสียหายที่เกิดขึ้นเนื่องจากการสูญเสียโอกาส แนวคิดในการประเมินค่าชดเชยสำหรับค่าสูญเสียโอกาสในการทำกำไร ตลอดจนเอกสารประกอบที่ใช้ในการประมาณค่าเสียหาย โดยรายละเอียดในศึกษา มีดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ความเสียหายที่เกิดขึ้นเนื่องจากการสูญเสียโอกาสในการทำกำไร

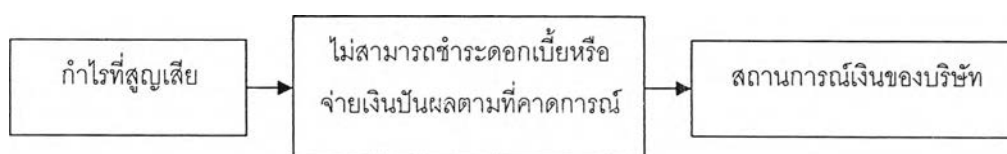
ค่าชดเชยความเสียหายเป็นเงินที่ชดเชยให้แก่ผู้เรียกชดเชยสำหรับความสูญเสียหรือต้นทุนที่เพิ่มขึ้นซึ่งเป็นผลมาจากการละเมิดสัญญาของอีกฝ่ายโดยหลักการเป็นการชดเชยเพื่อให้ผู้เสียหายคงไว้ซึ่งสภาพทางเศรษฐกิจก่อนมีความเสียหายเกิดขึ้น ทั้งนี้ก่อนที่จะเรียกชดเชยความเสียหายใดๆ ผู้เรียกชดเชยต้องแสดงให้เห็นถึงความเสียหายที่เกิดขึ้น

5.1.1 หลักการและเหตุผลที่ใช้เป็นพื้นฐานแนวคิด

ในการดำเนินการขององค์กรใดๆ องค์กรจำเป็นต้องทำการจัดหาทรัพยากร (อยู่ในรูปของสินทรัพย์ประกอบด้วยส่วนหนี้และส่วนทุน) เพื่อใช้ในการดำเนินการ โดยองค์กรจะนำทรัพยากรดังกล่าวมาบริหารเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่องค์กรในรูปของผลตอบแทน ซึ่งในการตัดสินใจลงทุนในโครงการใดๆ ขององค์กร โครงการดังกล่าวจำเป็นต้องให้อัตราตอบแทน (Required Rate of Return, RRR) อย่างน้อยค่าหนึ่งเพื่อชดเชยต้นทุนที่เกิดจากการจัดหาทรัพยากร

5.1.2 ความเสียหายที่เกิดขึ้นเนื่องจากการสูญเสียโอกาสในการทำกำไร

ในกรณีที่ฝ่ายผู้รับเหมาได้รับความเสียหายจากการสูญเสียโอกาสในการทำกำไร ความเสียหายที่เกิดขึ้นส่งผลให้ผลประกอบการ(กำไร) ที่ได้้น้อยกว่าที่คาดการณ์ โดยกำไรที่สูญเสียดังกล่าวส่งผลต่อสถานะทางการเงินของฝ่ายผู้รับเหมา เนื่องจากผลประกอบการที่ได้ไม่สามารถชดเชยสำหรับต้นทุนในการจัดหาเงินลงทุน ดังนั้นฝ่ายผู้รับเหมาควรเรียกชดเชยในความเสียหายที่เกิดขึ้นเพื่อคงสถานะทางการเงินของตน รูปที่ 5.1 แสดงแนวคิดเกี่ยวกับความเสียหายที่เกิดขึ้นเนื่องจากการสูญเสียโอกาสในการทำกำไร

รูปที่ 5.1 แสดงแนวคิดเกี่ยวกับความเสียหายที่เกิดขึ้นเนื่องจากการสูญเสียโอกาสในการทำกำไร

จากแนวคิดเกี่ยวกับความเสียหายที่เกิดจากการสูญเสียโอกาสในการทำกำไรที่วิเคราะห์ได้ข้างต้น จะถูกใช้เป็นแนวทางในการเสนอวิธีที่ใช้ในการประเมินค่าเสียหายสำหรับการสูญเสียโอกาสในการทำกำไรในส่วนต่อไป

5.2. แนวทางในการประเมินค่าเสียหายสำหรับการสูญเสียโอกาสในการทำกำไร

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอเสนอวิธีที่ใช้ในการประเมินค่าเสียหายสำหรับการสูญเสียโอกาสในการทำกำไร โดยมีหลักการดังนี้ ค่าเสียหายสำหรับการสูญเสียโอกาสในการทำกำไรเป็นส่วนชดเชยสำหรับผลตอบแทนน้อยที่สุดที่ได้จากการใช้ทรัพยากรในการบริหารโครงการที่พลาดโอกาสเพื่อชดเชยต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการจัดหาเงินลงทุน โดยส่วนชดเชยดังกล่าวได้จากการประเมินทรัพยากรที่ใช้ในการบริหารโครงการที่พลาดโอกาสในรูปของเงินลงทุน จากนั้นเงินลงทุนที่ประมาณได้จะถูกนำมาลดทอนเพื่อหามูลค่าปัจจุบันด้วยอัตราผลตอบแทนน้อยที่สุดที่ต้องการของโครงการ เมื่อส่วนชดเชยสำหรับค่าสูญเสียโอกาสเป็นผลตอบแทนที่ต้องการโครงการเพื่อคงให้มูลค่าปัจจุบันของเงินลงทุนไม่เปลี่ยนแปลง

5.2.1 ขั้นตอนในการหาส่วนชดเชยสำหรับค่าสูญเสียโอกาสในการทำกำไร

ในการหาส่วนชดเชยสำหรับค่าสูญเสียโอกาสในการทำกำไรในโครงการที่พลาดโอกาส ข้อมูลที่ต้องใช้และขั้นตอนต่างๆ สามารถสรุปได้ดังนี้

- 1) ทำการประเมินกระแสเงินสดออก(Cash Outflow) ของโครงการที่พลาดโอกาสเฉพาะในส่วนของต้นทุนรวมของโครงการ
- 2) ทำการประเมินกระแสเงินสดเข้า(Cash Inflow) ก่อนที่จะทำการรวมสัดส่วนเพิ่ม (Mark Up) เข้ากับต้นทุนโครงการ
- 3) ลดทอนกระแสเงินสดดังกล่าวด้วยอัตราผลตอบแทนโครงการเพื่อหามูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดที่คาดการณ์ของโครงการที่พลาดโอกาส
- 4) หาส่วนชดเชย โดยอาศัยสมการ

$$\sum Pv(\text{Cash Out}) + \sum (1+cc)*Pv(\text{Cash In}) = 0$$

อัตราชดเชยต่อวัน = ส่วนชดเชยที่ประเมินได้ / ระยะเวลาโครงการที่พลาดโอกาส

เมื่อ อัตราลดทอน = ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักต้นทุนในการจัดหาเงินทุนขององค์กร (WACC)

cc = ส่วนชดเชยที่ประเมินได้

Pv(Cash Out) = มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดออกของโครงการที่พลาดโอกาสที่พิจารณาเฉพาะส่วนต้นทุน

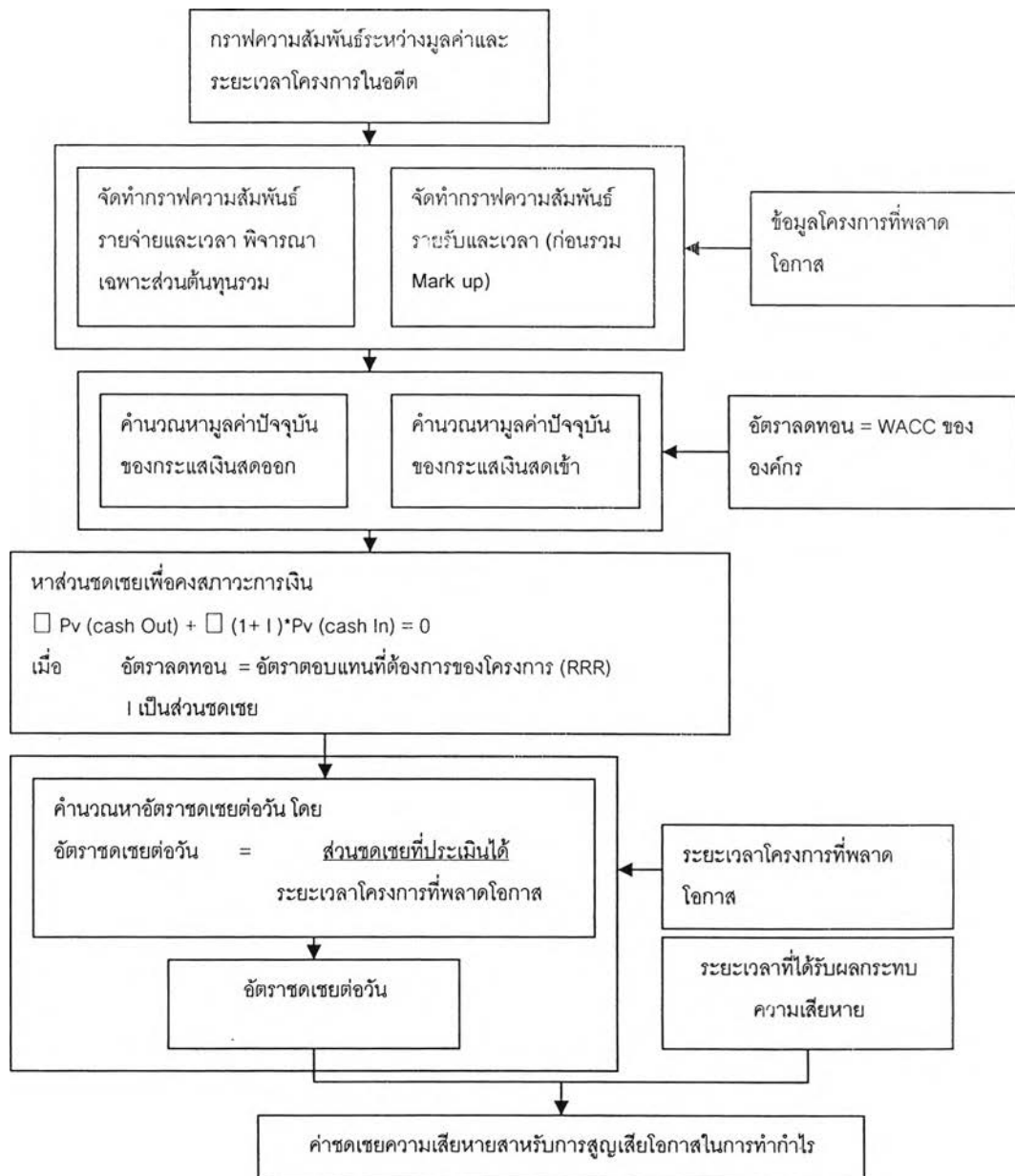
Pv(Cash In) = มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดเข้าของโครงการที่พลาดโอกาส

โดยค่าชดเชยสำหรับการสูญเสียโอกาสในการทำกำไรได้จากส่วนชดเชยต่อวันคูณด้วยระยะเวลาที่ได้รับผลกระทบเนื่องจากการสูญเสียโอกาสในการทำกำไร อย่างไรก็ตามอาจมีการจำกัดมูลค่าสูงสุดสำหรับการเรียกชดเชยในส่วนของการสูญเสียโอกาสทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อตกลงร่วมกันระหว่างคู่สัญญา

5.2.2 กระแสเงินสดที่ใช้ในการหาส่วนชดเชย

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยเสนอแนะให้ใช้วิธีการประเมินกระแสเงินสดของโครงการที่พลาดโอกาสได้จากการคาดการณ์โดยอาศัยข้อมูลโครงการที่มีอยู่ร่วมกับเส้นโค้งความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าโครงการและระยะเวลาโครงการของโครงการที่มีลักษณะใกล้เคียงกันในอดีต ทั้งนี้เนื่องมาจากวิธีดังกล่าวเป็น

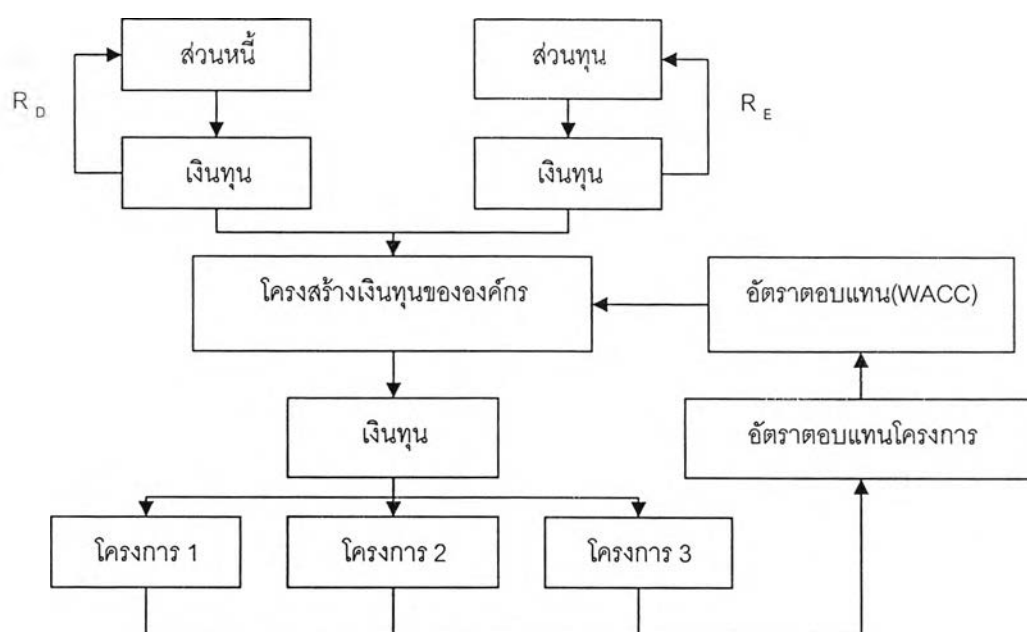
เทคนิคในการประเมินทางอ้อมแบบหนึ่งที่ศาลและนักการเงินให้การยอมรับ นอกจากนั้นกระแสเงินสดที่ได้มีความน่าเชื่อถือเพียงพอและง่ายต่อการประยุกต์ใช้จริง โดยกระแสเงินสดออกของโครงการที่พลาดโอกาสที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลกระทบค่าเสียหายที่เกิดขึ้น จะพิจารณาเฉพาะส่วนต้นทุนรวมของโครงการ(ต้นทุนทางตรงและต้นทุนทางอ้อม) ร่วมกับวงเลือนระยะการจ่ายเงินสำหรับทรัพยากรต่างๆที่ใช้ในโครงการในขณะที่กระแสเงินสดเข้าจะพิจารณาเฉพาะกระแสเงินสดเข้าหักส่วนเพิ่มต่างๆ (Mark Up) โดยพิจารณาร่วมกับรายละเอียดในการจ่ายวงเงินโครงการ และเงื่อนไขในการเบิกจ่ายรูปที่ 5.2 แสดงขั้นตอนในการประเมินส่วนขาดเซยสำหรับค่าสูญเสียโอกาสในการทำกำไร

รูปที่ 5.2 แสดงขั้นตอนในการประเมินส่วนขาดเซยสำหรับค่าสูญเสียโอกาสในการทำกำไร

5.2.2. การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนที่ใช้ในการลดทอนกระแสเงินสดโครงการที่พลาดโอกาส

ตัวแปรหนึ่งที่สำคัญสำหรับการประเมินค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากการสูญเสียโอกาสในการทำกำไร คือ อัตราผลตอบแทนน้อยที่สุดที่ต้องการของโครงการ โดยทั่วไปแหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการบริหารโครงการ ประกอบด้วย ส่วนทุน (Equity) และส่วนหนี้ (Debt) ขององค์กร โดยอัตราผลตอบแทนของแหล่งเงินทุน ดังกล่าวอยู่ในรูปของ อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น และดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นตามลำดับ ในกรณีที่เงินทุนที่ใช้ในการบริหารโครงการขององค์กรได้มาจากทั้งส่วนทุนและส่วนหนี้ อัตราผลตอบแทนของเงินทุนดังกล่าวจะอยู่ในรูปของ ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของต้นทุนเงินทุน (Weight Average Cost of Capital, WACC) โดยปกติแล้ว ในการลงทุนในโครงการใดๆ โครงการดังกล่าวจำเป็นต้องให้อัตราผลตอบแทนที่ไม่ต่ำกว่า WACC เพื่อที่จะสามารถชำระต้นทุนที่เกิดขึ้นในการจัดหาเงินลงทุน รูปที่ 5.3 แสดงแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับต้นทุนในการจัดหาเงินทุนโครงการ

รูปที่ 5.3 แสดงแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับต้นทุนในการจัดหาเงินทุนโครงการ

ในการหาค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของต้นทุนเงินทุนใดๆ เริ่มจากการกำหนดสัดส่วนของแหล่งที่มาของเงินลงทุน จากนั้นทำการระบุต้นทุนที่เกิดขึ้นในการจัดหาเงินทุนจากแหล่งเงินทุนแต่ละประเภท โดยค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของต้นทุนเงินทุนได้จากการคำนวณต้นทุนที่เกิดขึ้นจากแหล่งเงินทุนแต่ละ

ประเภทตามสัดส่วนของเงินทุนจากแหล่งต่างๆ ซึ่งค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้เป็นอัตราตอบแทนน้อยที่สุดของโครงการที่มีความเสี่ยงและลักษณะโครงสร้างเงินทุนเช่นเดียวกับขององค์กร

อย่างไรก็ตาม ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยเสนอแนะให้ใช้ WACC ระดับองค์กรเป็นต้นทุนในการจัดหาเงินลงทุนของโครงการที่พลาดโอกาส ทั้งนี้เนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

- 1) แม้ว่า WACC เป็นอัตราผลตอบแทนที่สะท้อนให้เห็นต้นทุนในการจัดหาเงินทุนขององค์กร (Company cost of capital) โดยอัตราดังกล่าวจะมีความถูกต้องเพียงพอสำหรับใช้แทนอัตราผลตอบแทนของโครงการใดๆ ก็ต่อเมื่อโครงสร้างเงินทุนและความเสี่ยงของโครงการนั้นมีลักษณะเหมือนหรือใกล้เคียงกับโครงสร้างขององค์กร แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากองค์กรเป็นผู้จัดหาเงินทุนที่ใช้ในการบริหารโครงการ ดังนั้น อาจถือได้ว่าโครงสร้างเงินทุนของโครงการมีลักษณะใกล้เคียงกับขององค์กร ในกรณีที่โครงการมีโครงสร้างเงินทุนแตกต่างจากขององค์กรอย่างชัดเจน อัตราผลตอบแทนของโครงการสามารถใช้ WACC เป็นค่าพื้นฐาน โดยทำการปรับเปลี่ยนค่าดังกล่าวตามการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงและลักษณะเฉพาะของโครงการ
- 2) ในงานวิจัยนี้ เป็นการหาส่วนชดเชยสำหรับกำไรที่สูญเสียเพื่อคงสถานะทางการเงินของบริษัทโดย แม้ว่าในทางปฏิบัติ โครงการแต่ละโครงการให้ผลตอบแทนไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเสี่ยงในการลงทุน แต่อย่างไรก็ตามในการดำเนินงานแต่ละปี ผลรวมของอัตราผลตอบแทนโดยรวมของโครงการโดยเฉลี่ยควรมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ WACC ดังนั้น ในกรณีที่มองภาพรวมขององค์กรสามารถใช้ WACC แทนอัตราผลตอบแทนโดยเฉลี่ยในการบริหารโครงการ

ในการประเมินค่าชดเชยสำหรับการสูญเสียโอกาสในการทำกำไร จำเป็นต้องใช้อัตราเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของต้นทุนในการจัดหาเงินลงทุน (WACC) โดยแนวทางในการประเมินค่า WACC อย่างง่ายมีดังนี้

- แนวทางในการหาอัตราเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของต้นทุนในการจัดหาเงินลงทุน (WACC)

อัตราเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของต้นทุนในการจัดหาเงินลงทุนโครงการ (WACC) เป็นอัตราผลตอบแทนที่องค์กรคาดหวังสำหรับการลงทุนในความเสี่ยงโดยเฉลี่ยขององค์กรเพื่อให้ผลตอบแทนแก่ผู้ลงทุน โดยทั่วไป WACC มักใช้เพื่อประเมินความเสี่ยงโดยเฉลี่ยสำหรับการลงทุนในโครงการใดๆ ซึ่งอัตราดังกล่าวใช้หามูลค่าปัจจุบันของโครงการเพื่อให้ความเสี่ยงทางธุรกิจของบริษัทไม่เปลี่ยนแปลง

ในกรณีที่

สภาพตลาดสมบูรณ์และทำหน้าที่ได้ดี

ไม่พิจารณาผลของอัตราเงินเฟ้อ

พิจารณาเฉพาะส่วนของการคืนภาษีดอกเบี้ย

$$WACC = (D / V) * R_D * (1 - T_c) + (E / V) * R_E + (I / V) * R_I$$

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเงินทุนของโครงการ

$$WACC = R - L * R_D * T * (1 + R) / (1 + R_D)$$

เมื่อ

D / V เป็นสัดส่วนระหว่างส่วนหนี้และส่วนสินทรัพย์ (Debt / Firm Value)

R_D เป็นอัตราผลตอบแทนที่ต้องการของส่วนหนี้ (Rate of Return for Debt)

E / V เป็นสัดส่วนระหว่างส่วนทุนและส่วนสินทรัพย์ (Equity / Firm Value)

R_E เป็นอัตราผลตอบแทนที่ต้องการสำหรับส่วนทุน (Rate of Return for Equity)

I / V เป็นสัดส่วนระหว่างเงินลงทุนใดๆและส่วนสินทรัพย์ (Capital I / Firm Value)

R_I เป็นอัตราผลตอบแทนที่ต้องการของเงินลงทุนใด (Rate of Return for Capital I)

T_c เป็นภาษีที่สามารถประหยัดจากดอกเบี้ยจ่าย (Tax Shield)

เพื่อให้เข้าใจเกี่ยวกับการคำนวณค่า WACC ได้ดียิ่งขึ้น จึงควรทำความเข้าใจความหมายของค่าต่างๆ ดังต่อไปนี้

สัดส่วนระหว่างมูลค่าหนี้และสินทรัพย์ขององค์กร (Debt / Firm Value : D / V)
 สัดส่วนระหว่างส่วนทุนและส่วนสินทรัพย์ (Equity / Firm Value) สัดส่วนระหว่างเงินลงทุน
 ใดๆ และส่วนสินทรัพย์ (Capital I / Firm Value)

แหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการบริหารโครงการ ประกอบด้วย ส่วนทุน (Equity) และส่วนหนี้ (Debt) ขององค์กร โดยอัตราผลตอบแทนของแหล่งเงินทุน (RRR) ดังกล่าวอยู่ในรูปของ อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น และ ดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นตามลำดับ ในกรณีที่เงินทุนที่ใช้ในการบริหารโครงการขององค์กรได้มาจากทั้งส่วนทุนและส่วนหนี้ อัตราผลตอบแทนของเงินทุนดังกล่าวจะอยู่ในรูปของค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของต้นทุนเงินทุนตามสัดส่วนของแหล่งเงินทุนขององค์กร โดยมูลค่าหนี้ได้จากมูลค่าหนี้ในรายการทางบัญชี (Book Value) ในกรณีที่องค์กรดังกล่าวมีอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ มูลค่าตลาดของส่วนทุนและส่วนสินทรัพย์ขององค์กรสามารถหาได้จากข้อมูลในตลาดหลักทรัพย์ อย่างไรก็ตามในกรณีที่องค์กรดังกล่าวไม่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ มูลค่าตลาดดังกล่าวสามารถหาได้จากการวิเคราะห์ของนักวิเคราะห์การเงิน

อัตราผลตอบแทนสำหรับส่วนหนี้ที่ต้องการ (Rate of Return for Debt : R_D)

หมายถึงอัตราดอกเบี้ยตลาดที่ต้องการโดยเจ้าหนี้ซึ่งเป็นอัตราที่ผู้ลงทุนต้องจ่ายสำหรับหนี้ใหม่ที่เกิดขึ้นจากการจัดหาเงินทุนเพื่อใช้ในการลงทุน ได้จากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้โดยเฉลี่ยขององค์กรที่มีอยู่ ซึ่งอาจอยู่ในรูปแหล่งเงินกู้ระยะสั้น หรือแหล่งเงินกู้ระยะยาว แม้ว่าในการประเมินค่า WACC จะพิจารณาตามมูลค่าที่เกิดขึ้นจริงตามราคาตลาด แต่อย่างไรก็ตาม โดยทั่วไปอัตราดอกเบี้ยที่ระบุในราคาตามบัญชี (Book Value) สามารถใช้เป็นอัตราดอกเบี้ยตลาด (Market Value) ได้

อัตราผลตอบแทนสำหรับส่วนทุนที่ต้องการ (Rate of Return for Equity : R_E)

หมายถึงอัตราผลตอบแทนที่ต้องการของผู้ถือหุ้นโดยรวมในภาคอุตสาหกรรมที่สนใจ อัตราดังกล่าวได้จากการคำนวณโดยอาศัยแบบจำลองการกำหนดราคาสินทรัพย์ลงทุน (Capital Asset Pricing Model) การนำค่าที่วิเคราะห์ได้ของนักวิเคราะห์แต่ละรายมาหาค่าเฉลี่ยเพื่อใช้เป็นอัตราผลตอบแทนของส่วนทุนที่ต้องการขององค์กรช่วยลดปัญหาจากความคลาดเคลื่อนเนื่องจากผู้วิเคราะห์

5.3. เอกสารที่ใช้ในการยื่นประกอบการเรียกชดเชยในสถานการณ์วิเคราะห์ความเสียหายที่เกิดขึ้นเนื่องจากการสูญเสียโอกาสในการทำกำไร

จากการวิเคราะห์ข้างต้น สามารถสรุปข้อมูลและเอกสารประกอบที่ต้องการในการประมาณค่าเสียหายสำหรับการสูญเสียโอกาสในการทำกำไร ได้ดังนี้

5.3.1 ข้อมูลที่ใช้ในการประมาณค่าเสียหายที่เกิดขึ้นเนื่องจากการสูญเสียโอกาสในการทำกำไร

- 1) กระแสเงินสดออก(Cash Outflow) ของโครงการที่พลาดโอกาสเฉพาะในส่วนของต้นทุนรวมของโครงการ
- 2) กระแสเงินสดเข้า(Cash Inflow) ก่อนที่จะทำการรวมสัดส่วนเพิ่ม (Mark Up) เข้ากับต้นทุนโครงการ
- 3) สัดส่วนองค์ประกอบเงินทุน
- 4) ต้นทุนที่เกิดขึ้นจากเงินทุนแต่ละประเภท

5.3.2 เอกสารประกอบการเรียกชดเชยที่เกี่ยวกับการประเมินค่าเสียหายที่เกิดขึ้น

ข้อมูลข้างต้นสามารถหารายละเอียดจากเอกสารประกอบต่างๆ ดังต่อไปนี้

- 1) เอกสารการประมวลโครงการที่พลาดโอกาส จุดประสงค์เพื่อบอกให้ทราบถึงรายละเอียดของโครงการ มูลค่าโครงการ ช่วงระยะเวลาโครงการ ลักษณะของโครงการ สัดส่วนเพิ่มเพื่อใช้ในการประเมินกระแสเงินสดเข้าและออกของโครงการที่พลาดโอกาส
- 2) เส้นโค้งมาตรฐานแสดงความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละมูลค่าสะสมของโครงการและร้อยละของเวลาที่ใช้ไปของงานก่อสร้าง จุดประสงค์เพื่อใช้ในการประเมินกระแสเงินสดเข้าและออกของโครงการที่พลาดโอกาส

- 3) เอกสารใดๆที่สะท้อนให้เห็นโครงสร้างต้นทุนและต้นทุนในการจัดหาเงินทุนขององค์กร จุดประสงค์ ช่วยในการประเมินค่าเฉลี่ยของต้นทุนในการจัดหาเงินทุนขององค์กร ตลอดจนโครงสร้างของต้นทุนต่างๆ
- 4) เอกสารใดๆที่สะท้อนให้เห็นอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ขององค์กรรวมถึงจำนวนเงินกู้ทั้งระยะยาว และระยะสั้น จุดประสงค์ ใช้ในการกำหนดต้นทุนเงินทุนในส่วนของเงินกู้ เพื่อใช้ในการหาค่าเฉลี่ยต้นทุนในการจัดหาเงินทุนขององค์กร
- 5) เอกสารที่สะท้อนให้เห็นถึงต้นทุนของสินทรัพย์ที่มีอยู่ขององค์กร จุดประสงค์ ใช้ในการกำหนดต้นทุนเงินทุนในส่วนของสินทรัพย์ เพื่อใช้ในการหาค่าเฉลี่ยต้นทุนในการจัดหาเงินทุนขององค์กร
- 6) เอกสารที่สะท้อนให้เห็นถึง อัตราผลตอบแทนของโครงการ รวมถึงวิธีที่องค์กรใช้ในการประเมินต้นทุนในการ จุดประสงค์ เพื่อให้ทราบถึงวิธีที่ใช้ในการวิเคราะห์ต้นทุนในการจัดหาเงินทุนขององค์กร
- 7) บทวิเคราะห์ของนักวิเคราะห์การเงินที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างเงินทุนขององค์กร การประเมินค่าเฉลี่ยของต้นทุนในการจัดหาเงินทุน ต้นทุนในการจัดหาเงินทุนทั้งในส่วนของสินทรัพย์และส่วนหนี้

ทั้งนี้ผู้วิจัยเสนอแนะให้ผู้เรียกชดเชยยื่นเอกสารประกอบการเรียกชดเชยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินค่าเสียหายที่เกิดขึ้นร่วมกับเอกสารที่ยื่นในการเรียกชดเชยส่วนอื่น การกระทำดังกล่าวช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือต่อค่าเสียหายที่ประเมินได้ซึ่งส่งผลสำเร็จต่อการเรียกชดเชย (McDonald, 1989)

5.4. ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแนวคิดในการประเมินค่าสูญเสียโอกาสในการทำกำไรที่นำเสนอ

ผู้ถูกสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับแนวคิดที่นำเสนอ ทั้งนี้ได้ให้ความเห็นว่าแนวคิดที่นำเสนอสอดคล้องกับแนวคิดที่นำเสนอเกี่ยวกับความเสียหายที่ส่งผลจากการพลาดโอกาสในการรับงาน

โครงการก่อสร้าง คือเป็นการหาค่าชดเชยต้นทุนที่เกิดขึ้นในการจัดหาเงินทุนที่ใช้ในการดำเนินโครงการขององค์กรสำหรับระหว่างที่ได้รับความเสียหายจากการพลาดโอกาสในการรับโครงการดังกล่าว นอกจากนี้ผู้ถูกสัมภาษณ์รายหนึ่งได้เสนอแนะให้ใช้เฉพาะอัตราผลตอบแทนส่วนทุนเป็นอัตราส่วนลดที่ใช้ในการลดมูลค่ากระแสเงินสดของโครงการที่พลาดโอกาสสำหรับกรณีที่ฝ่ายผู้รับเหมาเป็นผู้พัฒนาอสังหาริมทรัพย์(Developer) ทั้งนี้เนื่องจากในทางปฏิบัติ เงินทุนที่ใช้ในการดำเนินโครงการได้จากส่วนหนี้และส่วนทุน โดยฝ่ายผู้รับเหมาจะนำสินทรัพย์ อาทิเช่น ที่ดิน ไปใช้ค้ำประกันเพื่อกู้เงินทุน ส่งผลให้ส่วนหนี้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อได้รับโครงการประมูลแล้วเท่านั้น นอกจากนี้ผู้ชำนาญการรายหนึ่งได้เสนอแนะทางเลือกในการประเมินค่าชดเชยดังกล่าว ทั้งนี้วิเคราะห์ได้จากการเปรียบเทียบสภาพทางเศรษฐศาสตร์ขององค์กรระหว่างที่ได้รับความเสียหายจากการไม่สามารถรับโครงการที่พลาดโอกาส อย่างไรก็ตามค่าชดเชยที่ประเมินได้จากแนวคิดดังกล่าวเป็นการประเมินในภาพรวม ผลที่ได้จึงเป็นความเสียหายโดยรวมที่เกิดขึ้น

5.5. สรุป

การศึกษาในบทนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอแนะแนวคิดในการวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้นเนื่องจากการสูญเสียโอกาสในการทำกำไรสำหรับค่าเสียหายที่เกิดขึ้น

จากการศึกษาพบว่า ในการเรียกชดเชยสำหรับค่าสูญเสียโอกาสในการทำกำไร ความเสียหายที่เกิดขึ้นเนื่องจากการสูญเสียโอกาสส่งผลให้ผลประกอบการ(กำไร) ที่ได้น้อยกว่าที่คาดการณ์ โดยกำไรที่สูญเสียดังกล่าวส่งผลต่อสถานะทางการเงินของฝ่ายผู้รับเหมาเนื่องจากไม่สามารถตอบแทนต้นทุนในการจัดหาเงินลงทุน ดังนั้นฝ่ายผู้รับเหมาควรเรียกชดเชยในความเสียหายที่เกิดขึ้นเพื่อคงสถานะทางการเงินให้ไม่เปลี่ยนแปลง

โดยแนวทางในการประเมินค่าชดเชยจากการสูญเสียโอกาสเป็นการประเมินความเสียหายที่เกิดขึ้นเนื่องจากการสูญเสียโอกาสในการใช้ทรัพยากรในโครงการที่พลาดโอกาส ซึ่งอยู่ในรูปของผลตอบแทนโครงการน้อยที่สุดเพื่อชดเชยต้นทุนที่เกิดขึ้นเนื่องจากการจัดหาเงินทุนสำหรับองค์กร โดยสมการที่ใช้ในการหาส่วนชดเชยสำหรับค่าสูญเสียโอกาสในการทำกำไรในโครงการที่พลาดโอกาส มีดังนี้

$$\sum Pv(\text{Cash Out}) + \sum (1+cc)*Pv(\text{Cash In}) = 0$$

อัตราขาดเชยต่อวัน = ส่วนขาดเชยที่ประเมินได้ / ระยะเวลาโครงการที่พลาดโอกาส

เมื่อ อัตราขาดทอน = ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักต้นทุนในการจัดหาเงินทุนขององค์กร (WACC)

cc = ส่วนขาดเชยที่ประเมินได้

Pv (Cash Out) = มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดออกของโครงการที่พลาดโอกาสที่พิจารณาเฉพาะส่วนต้นทุน

Pv (Cash In) = มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดเข้าของโครงการที่พลาดโอกาส

โดยค่าขาดเชยสำหรับการสูญเสียโอกาสในการทำกำไรสำหรับโครงการที่พลาดโอกาสได้จากส่วนขาดเชยต่อวันคูณด้วยระยะเวลาที่ได้รับผลกระทบเนื่องจากการสูญเสียโอกาสในการทำกำไร อย่างไรก็ตามอาจมีการจำกัดมูลค่าสูงสุดสำหรับการเรียกขาดเชยเนื่องจากการสูญเสียโอกาสทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อตกลงร่วมกันระหว่างคู่สัญญา

ทั้งนี้เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือของค่าเสียหายที่ประเมินได้ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียกขาดเชย ผู้วิจัยเสนอแนะให้ผู้เรียกขาดเชยยื่นเอกสารประกอบที่เกี่ยวข้องกับการประเมินค่าเสียหายร่วมกับเอกสารสนับสนุนในการเรียกขาดเชยส่วนอื่น